

Da Ingen begjærede Ordet, gif man strax til Afstemning over Sagens Overgang til anden Behandling, der vedtoges enstemmig med 34 Stemmer.

Den sidste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af: Forslag til Lov om Nedlæggelse af Kronborg Amtstue.

(Lovforslaget, som vedtaget ved 3die Behandling i Folkethinget, findes i Tillæg C. Sp. 39—40).

Finansministeren (Estrup): Jeg vil kun allerede paa Sagens nuværende Trin anmelden, at jeg agter at stille et Endringsforslag til 2den Behandling, efter hvilket Lovforslaget skal vende tilbage til den oprindelige Affattelse, det havde, da det blev forelagt i Folkethinget. Saaledes som det nu foreligger for det ærede Thing, er jo ikke en Gang Titelen reddet af det oprindelige Lovforslag, ikke at tale om Indholdet. Grundene, hvorfor jeg ikke kan gaa ind paa Nedlæggelsen af Kronborg Amtstue, findes jo angivne i Bemærkningerne til Lovforslaget og ere kortelig disse: For det Første vilde efter min Anskuelse Forretningerne ved Frederiksborg Amtstue blive aldeles uoverkommelige, naar Kronborg Amtstue skulde slaas sammen med den, og dernæst anser jeg det for usoforvarligt, — hvad der ikke paa noget Maade efter Lovforslaget, som det nu foreligger, kan undgaaes, — at betro de betydelige Oppebørsler, Infassationer og Udbetalinger til private Skovkasjerere. Denne Udstykning af Forretningerne anser jeg for at være i højeste Grad uheldig, og jeg tror, at man meget let vil kunne føre Beviset for, at de Forsøg, der ere gjorte i denne Retning, have været for en Del meget uheldige. Den tredie Grund, jeg har til ikke at kunne anbefale Nedlæggelsen af Kronborg Amtstue, er den, at det staar for mig, som om det er i Beboernes Interesse, at Kronborg Amtstue bevares. Der foreligger Erklæring fra Amtsrådet i den Retning, og der vil ogsaa foreligge for det ærede Thing Genvendelser fra Beboerne deroppe i den samme Retning. Jeg nævner denne Grund, Hensynet til Beboerne sidst, idet den selvfølgelig ikke, heller ikke ligeoverfor mig, kan være den afgjørende. Endelig skal jeg bemærke, at den Besparelse, der vil kunne opnaas ved en Nedlæggelse af Kronborg Amtstue, efter min Formening vil være ubetydelig i Forhold til den Ulempe, som det vil være for Beboerne at undvære Amtstuen, og ubetydelig i Forhold til den store Risiko, som en anden Ordning af Forretningerne nødvendigvis vil medføre.

Jessen: Efter at have gennemlæst Folkethingets Forhandlinger angaaende denne Sag, som

nu paany foreligger Landsthinget, idet Landsthinget jo tidligere har vedtaget et Forslag overensstemmende med det Lovforslag, som Regeringen havde forelagt, vil jeg tillade mig at bemærke, at jeg ikke har begjæret Ordet for at sige noget Nyt om denne Sag, idet Argumenterne for og imod jo oftere have været fremsførte; men det forekommer mig rigtignok i og for sig besynderligt, at man ved Lovforslaget, saaledes som det er blevet ændret i det andet Thing, har søgt at oprette en hel Del Oppebørselsembeder, ganske smaa Levebrød, som skulde overdrages til Private, medens det dog er sædvanligt, at den Side, hvorfra dette Forslag er kommet, netop ikke synes at sætte megen Pris paa et stort Antal Statslevebrød eller paa Ihændehaverne af dem. Dernæst er det ogsaa besynderligt, at man har argumenteret mod denne Lov paa Grundlag af, at Amtsrådene ikke skulde være et tilstrækkeligt Organ for Befolkningens Onsker, thi jeg synes, der ligger noget Ubiligt, noget Utatnemmeligt mod Amtsrådernes Sammenfætning i et saadant Argument, da det dog er bejendt, at i det Mindste i flere Amtsråd hører Flerheden netop til dem, som maa antages at have det rette folkelige Syn og forstaa at gjøre dette gjældende baade ligeoverfor Folkeshøjskoler og ligeoverfor Veigrøfter. Det er i og for sig min Overbevisning, at man ikke kunde gjøre noget Uheldigere, end at udstykke disse Oppebørselsembeder i smaa Statslevebrød, som overgives til Private. Jeg tror, at der endnu hos vor Befolkning er en stor Lyst til at hige efter smaa Statslevebrød, selv om Udsigten til at leve deraf er nok saa ringe, i Særdeleshed den Slags Levebrød, som Enhver tror at være kvalificeret til, naar han kan regne og skrive. Jeg anser det for ganske overordentlig uheldigt at nære denne Lyst ved Oprettelsen af saadanne Embeder, fordi det er en Erfaringsfætning, at naar en saadan Mand faar et saadant Levebrød, slappes han i hele sin private Virksomhed, giver sig hen til den Tanke, at han kan leve af dette lille Brød, og han opgiver da den Iver, hvormed han hidtil har søgt selv at skaffe sig Erhverv, saaledes at det, der kun skulde være et Biv erhverv, bliver et Hovederhverv for ham, hvorved han synker ned til en slettere Stilling end den, han før havde i sin private Virksomhed alene. Men foruden de Argumenter, som af den høitærede Finansminister i det andet Thing ere anførte for at tage Loven, som den er forelagt fra Regeringens Side, altsaa mod en saadan Udstykning af Oppebørselsembederne, er der for mig tillige en væsentlig Grund, hvorfor jeg ikke vil kunne gaa ind paa dette Forslag, saaledes som det er vedtaget i Folkethinget. Jeg har nemlig den Overbevisning, at det er meget vigtigt, at man bevarede større Oppebørselsembeder rundt omkring i Landet, saaledes at de Oppebørsler, som nu ligge hos de administrative Embedsmænd, blive henlagte til disse Oppebørselsbetjente. Der er hos os en